

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 280/2016
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Α΄ Τακτική Ολομέλεια
Συνεδρίαση της 10ης Νοεμβρίου 2016**

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Μιχαήλ Απέσσος, Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Αλέξανδρος Καραγιάννης, Βασιλική Δούσκα και Νικόλαος Μουδάτσος, Αντιπρόεδροι ΝΣΚ, Σπυρίδων Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Στυλιανή Χαριτάκη, Δημήτριος Χανής, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Αλέξανδρος Ροϊλός, Αδαμαντία Καπετανάκη, Αθηνά Αλεφάντη, Αγγελική Καστανά, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Ευσταθία Τσαούση, Χρήστος Μητκίδης, Διονύσιος Χειμώνας και Βασιλική Παπαθεοδώρου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Νικόλαος Μουδάτσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. 115/18-5-2016 έγγραφο του Γραφείου Γενικού Γραμματέα Τουριστικής Πολιτικής και Ανάπτυξης του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού.

Ερώτημα: Σε περίπτωση, κατά την οποία η Διοίκηση διαπιστώνει ότι η έκδοση πράξης μετάταξης υπαλλήλου, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3613/2007, είναι παράνομη, διότι προκλήθηκε δολίως με την εκ μέρους αυτού υποβολή, ως δικαιολογητικού για τη μετάταξή του, μη γνησίου τίτλου σπουδών, ερωτάται αν

είναι υποχρεωτική η αναδρομική ανάκληση της πράξης μετάταξης, και περαιτέρω δεσμευτική η αναδρομική αναζήτηση των αποδοχών, που καταβλήθηκαν στον υπάλληλο, ή αν η Διοίκηση έχει τη διακριτική ευχέρεια να πράξει διαφορετικά.

Επί του ως άνω ερωτήματος, για το οποίο εκδόθηκε η υπ' αριθ. 163/2016 Γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Ν.Σ.Κ., η οποία το παρέπεμψε στην Ολομέλεια του Σώματος, αφενός λόγω της έκδοσης προηγούμενων γνωμοδοτήσεων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που αποφάνθηκαν αντίθετα προς τη γνώμη της πλειοψηφίας (122/2012, 117/2012 Ολομ., 108/2011, 205/2011, 130/2014 παρ. 11 Α3, Α4, 347/2002 κ.α.) και αφετέρου λόγω της μείζονος σπουδαιότητας και του γενικότερου ενδιαφέροντος των νομικών ζητημάτων που ανέκυψαν, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τακτική Ολομέλεια) γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Από το έγγραφο του ερωτήματος και τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτει το ακόλουθο ιστορικό:

1. Με την υπ' αριθμ. 15716/3-9-2009 κοινή απόφαση των Υπουργών Τουριστικής Ανάπτυξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών (Γ' 719), ο Φ.Ε. μετατάχθηκε από την εταιρεία ΕΘΕΛ Α.Ε. σε κενή οργανική θέση μονίμου προσωπικού, κατηγορίας ΔΕ του κλάδου ΔΕ1 Διοικητικών Γραμματέων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΕΟΤ. Για την εν λόγω μετάταξη, η οποία ενεργήθηκε κατ' εφαρμογή των άρθρων 6 του ν. 3613/2007 και 71, 73 και 74 του ν. 3528/2007, λήφθηκε υπόψη μη γνήσιος τίτλος σπουδών. Η προσκόμιση του τίτλου αυτού έγινε από τον υπάλληλο, εν γνώσει του ότι δεν ήταν σύννομος και αποσκοπώντας στον πορισμό ιδίου οφέλους, γεγονός που διαπιστώθηκε με την απόφαση του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου του Υπουργείου Τουρισμού με αριθμό συνεδρίασης 32/3-9-2014, σύμφωνα με την οποία ο Φ.Ε. υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο η προσήκουσα ποινή ήταν η επιβολή της οριστικής παύσης του, πλην όμως, επειδή είχε λυθεί ήδη η υπαλληλική σχέση του, μετατράπηκε, κατά το άρθρο 113 του ν. 3528/2007, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν.4057/2012, σε ποινή προστίμου αποδοχών έξι (6) μηνών.

2. Κατόπιν τούτων, η ερωτώσα υπηρεσία προβληματίζεται, αν η διοίκηση έχει δέσμια αρμοδιότητα να προσδώσει στην ανακλητική απόφαση της

μετάταξης αναδρομική ισχύ, οπότε πρέπει να αναζητηθούν υποχρεωτικά οι αποδοχές που καταβλήθηκαν από τον ΕΟΤ στον Φ.Ε. ή αν έχει εκ του νόμου διακριτική ευχέρεια να πράξει διαφορετικά. Σημειώνεται ότι η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, με το υπ' αριθ. πρωτ. 1120/8-6-2016 έγγραφό της επιβεβαίωσε την αναγκαιότητα εξέτασης των νομικής φύσεως ζητημάτων που διατυπώθηκαν με το ερώτημα.

Νομοθετικό πλαίσιο

3. Στο άρθρο 6 του ν. 3613/2007 (Α' 263) ορίζεται ότι:

«Στη διαδικασία κάλυψης κενών θέσεων με μετάταξη, βάσει ανακοίνωσης (προκήρυξης), σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 71 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν.3528/2007, ΦΕΚ 26 Α') μπορεί να μετέχουν και υπάλληλοι κρατικών νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, καθώς και υπάλληλοι των ΔΕΚΟ, οι οποίες δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και στις οποίες το Δημόσιο κατέχει την πλειοψηφία του μετοχικού τους κεφαλαίου, εφόσον έχουν συμπληρώσει διετή τουλάχιστον υπηρεσία».

4. Στα άρθρα 2 (παρ. 1) και 20 (παρ. 2) του Υπαλληλικού Κώδικα (Υ.Κ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007 (Α' 26), ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 2

«1. Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.....».

Άρθρο 20

«2. Η πράξη διορισμού που έγινε κατά παράβαση νόμου, ανακαλείται εντός διετίας από τη δημοσίευσή της. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής η πράξη διορισμού ανακαλείται, εάν αυτός που διορίστηκε προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία ή εάν ο διορισμός του έγινε κατά παράβαση των άρθρων 4 και 8 του παρόντος Κώδικα».

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων

Κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών της Ολομέλειας, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγονται, καταρχήν, τα ακόλουθα:

5. Η διοικητική πράξη της μετάταξης, κατά τα προβλεπόμενα στον Υπαλληλικό Κώδικα (ΥΚ), αναλύεται σε δύο επιμέρους πράξεις, ήτοι σε απόλυση από τη θέση που κατέχει ο υπάλληλος και σε διορισμό στη νέα θέση (πρβλ. ΣτΕ 4237/2005, Πράξη Ελ. Συν. (Ι Τμ) 250/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, γνωμΝΣΚ 417/2007),

προϋποθέτει δε ενεργό υπαλληλική σχέση κατά το χρόνο μετάταξης του υπαλλήλου που αφορά (γνωμΝΣΚ 126/2009, παρ. ΙΙ.α.).

6. Η νομιμότητα της ατομικής συστατικής διοικητικής πράξης διορισμού υπαλλήλου κρίνεται, ειδικά όσον αφορά τα προσόντα διορισμού, με βάση το νομικό καθεστώς του χρόνου εκδόσεώς της, όπως άλλωστε ισχύει και για κάθε άλλη διοικητική πράξη (ΣτΕ 3358/2014, 3563/2008, 3662/2000, ίδετε για διορισμό τη ΝΣΚ 35/2009).

7. Η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης έχει αναδρομικό χαρακτήρα και αποκαθιστά τη νομιμότητα αναδρομικά (ΣτΕ 3667/1992, Ε. Σπηλιωτόπουλος: «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», αριθμοί 170,171).

8. Κατά το άρθρο 20 παρ. 2 του Υ.Κ., η πράξη διορισμού που εκδόθηκε κατά παράβαση νόμου ανακαλείται εντός διετίας από τη δημοσίευσή της (εδάφιο πρώτο). Εφόσον όμως ο διορισμός, όπως και η μετάταξη, προκλήθηκε δολίως από τον διορισθέντα ή μεταταγέντα, είναι επιτρεπτή η ανάκληση χωρίς να υπόκειται στο χρονικό περιορισμό της διετίας, ενώ περαιτέρω δεν υπόκειται ούτε και στο χρονικό περιορισμό του ευλόγου χρόνου που προβλέπεται στο άρθρο μόνο παρ. 1 του α.ν. 261/1968 (τουλάχιστον πενταετία), υπό την έννοια ότι ο δόλος ή η απατηλή ενέργεια του διοικουμένου παρατείνει εις το διηνεκές το ανακλητό της παρανόμου πράξεως (Μ. Δ. Στασινόπουλος: «Δίκαιο των διοικητικών πράξεων» παρ. 57 σελίδες 433, 437). Η ανάκληση ανατρέχει στο χρόνο έκδοσης της παράνομης πράξης διορισμού ή μετάταξης (πρβλ. ΣτΕ 3667/1992), απαιτεί δε προς τούτο ειδικώς αιτιολογημένη κρίση της διοίκησης περί της συνδρομής του λόγου της ανάκλησης (πρβλ ΣτΕ 719/2015, 3423/2008, 227/2006, 895/2002 κ.α.) και κλήση σε προηγούμενη ακρόαση, εφόσον η ανάκληση χωρεί μετά την πάροδο διετίας από το διορισμό ή τη μετάταξη (ΣτΕ 2740/2005). Περαιτέρω, όταν ο λόγος της ανακλήσεως είναι η εκ δόλου παράνομη πράξη ή παράλειψη του διοικούμενου, απαιτείται ειδικά αιτιολογημένη κρίση της διοίκησης για τη στοιχειοθέτηση της έννοιας της απατηλής ενέργειας στο πρόσωπο του υπαλλήλου (ΣτΕ 3423/2008, 612/2012, ΔΕΑ 2411/2013, 6η σκέψη) και η επίδραση αυτής επί της πράξεως (Μ. Δ. Στασινόπουλος: «Δίκαιο των διοικητικών πράξεων» παρ. 57 σελίδα 426, επόμενα).

9. Περαιτέρω, επί του θέματος της ύπαρξης δέσμιας ή μη αρμοδιότητας της διοίκησης να ανακαλέσει τον διορισμό ή τη μετάταξη του υπαλλήλου, που προκλήθηκε δολίως από αυτόν και να αναζητήσει τις αποδοχές που του

καταβλήθηκαν, διατυπώθηκαν κατά την ενώπιον της Ολομελείας συζήτηση, δύο γνώμες:

Κατά τη γνώμη της **πλειοψηφίας**, που απαρτίστηκε από τον Πρόεδρο του ΝΣΚ Μιχαήλ Απέσσο, την Αντιπρόεδρο του ΝΣΚ Βασιλική Δούσκα και τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Κωνσταντίνο Χαραλαμπίδη, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Ανδρέα Ανδρουλιδάκη, Στυλιανή Χαριτάκη, Δημήτριο Χανή, Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Κωνσταντίνο Κατσούλα, Αλέξανδρο Ροϊλό, Αδαμαντία Καπετανάκη, Αθηνά Αλεφάντη, Αγγελική Καστανά, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Χρήστο Μητκίδη, Διονύσιο Χειμώνα και Βασιλική Παπαθεοδώρου (ψηφοί δεκαεννέα -19) η ανάκληση διορισμού υπαλλήλου είναι υποχρεωτική για τη διοίκηση, όταν αυτή διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 20 του Υ.Κ. (ν. 3528/2007) (γνωμ ΝΣΚ 43/2016, Α.Ι. Τάχος: «Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο», ένατη έκδοση, παρ. 107, 2,β σελ.655, παρ. 118, 2,δδδ σελ.723, παρ. 123 υποπαρ.3 και 4 σελ.743-744), ανατρέχει δε αυτή στο χρόνο έκδοσης της παράνομης πράξης διορισμού (ή, εν προκειμένω, της μετάταξης) (πρβλ. ΣτΕ 895/2002, 3667/1992) και απαιτείται προς τούτο ειδικώς αιτιολογημένη κρίση της διοίκησης περί της συνδρομής των αναφερομένων στην παράγραφο αυτή λόγων (πρβλ ΣτΕ 3423/2008, 227/2006, 895/2002 κ.α.). Άλλωστε, ως γίνεται δεκτό, οι διοικητικές πράξεις που αναφέρονται στην υπηρεσιακή κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων συνάπτονται αμέσως προς την ομαλή λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας, κατά μείζονα δε λόγο στην περίπτωση που εκδίδονται προς ανάκληση διορισμού (ή μετάταξης) για το λόγο ότι ο υπάλληλος δεν κατείχε τα νόμιμα προς τούτο προσόντα, η έκδοση των ανακλητικών αυτών πράξεων αποβλέπει σαφώς στην υπηρετήση του δημοσίου συμφέροντος (ΕΑ ΣτΕ 1253/2006) και, ως εκ τούτου, ασκείται κατά δέσμια αρμοδιότητα (γνωμ ΝΣΚ 417/2007).

10. Και ναι μεν γίνεται παγίως δεκτό ότι η ανάκληση των παράνομων ευμενών διοικητικών πράξεων από τη διοίκηση, κατ' αρχήν, διενεργείται κατ' ενάσκηση διακριτικής και όχι δεσμίας αρμοδιότητας, ωστόσο, όταν τίθεται ζήτημα ανάκλησης ευμενούς διοικητικής πράξης, όχι λόγω παρανομίας ή σφάλματος της διοίκησης, αλλ' επειδή η έκδοσή της ήταν αποτέλεσμα παράνομης πράξης ή παράλειψης του διοικουμένου (ή επειδή κατέστη μη νόμιμη και ανακλητέα μετά την έκδοσή της, λόγω παράνομης συμπεριφοράς του διοικουμένου), τότε η

νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατ' εξαίρεση, θεωρεί **δεσμία** την αρμοδιότητα της διοίκησης να ανακαλέσει την ευμενή για τον διοικούμενο διοικητική πράξη (αντί πολλών βλ. ΣτΕ 3410/15, 4090/15, 4001/13, 286/12, 4720/12, 4530/12, 2715/11, 2050/11, 1440/11, 796/2009, 2916/07 κλπ.). Επισημαίνεται, μάλιστα, ότι στις περιπτώσεις αυτές, οι ερμηνευόμενες από το ΣτΕ διατάξεις δεν αναφέρονται πανηγυρικά στη συνδρομή δεσμίας αρμοδιότητας της διοίκησης προς ανάκληση, τούτο όμως συνάγεται πάντοτε ερμηνευτικά από το ως άνω Δικαστήριο.

11. Επομένως, η αυτή ερμηνευτική προσέγγιση προσήκει σαφώς και κατά την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 20 παρ. 2 του Υ.Κ στην υπό κρίση περίπτωση, κατά την οποία η μετάταξη του υπαλλήλου υπήρξε καρπός της εκ μέρους του δόλιας χρήσης αναληθούς τίτλου σπουδών, με συνέπεια να ελλείπει εξ αρχής βασική νόμιμη προϋπόθεση προς έκδοση της σχετικής διοικητικής πράξης, η οποία, μετά ταύτα είναι υποχρεωτικώς ανακλητέα και δη χωρίς χρονικό περιορισμό.

12. Άλλωστε, η ανάκληση παρανόμου διοικητικής πράξεως είναι επιτρεπτή, χωρίς χρονικό περιορισμό, κατά την ειδικώς αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας αρχής, σε κάθε περίπτωση που τούτο επιβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος ή όταν η έκδοση της ανακαλούμενης παρανόμου πράξεως προκλήθηκε από δόλια ενέργεια του διοικουμένου (βλ. ΣτΕ 2756/2015, 3047/2002, 2616/2012).

13. Επίσης, υποχρεωτική είναι και η αναζήτηση των αποδοχών που καταβλήθηκαν στον υπάλληλο ο οποίος διορίστηκε ή μετατάχθηκε παράνομα, εφόσον ανακληθεί αναδρομικά η μετάταξή του, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 20 του ΥΚ. Η αναζήτησή τους θα γίνει με την έκδοση μονομερούς ατομικής διοικητικής πράξης, η οποία από την φύση της πρέπει να είναι αιτιολογημένη (ΕλΣυν 2775/2009ΕΔΔΔΔ 2010, 188, βλέπετε και Π. Παυλόπουλο «Ο αδικαιολόγητος πλουτισμός στο δημόσιο δίκαιο» ΝοΒ 44 σ.159).

14. Κατά τη γνώμη της **μειοψηφίας**, η οποία απαρτίσθηκε από τους Αντιπροέδρους του ΝΣΚ Αλέξανδρο Καραγιάννη και Νικόλαο Μουδάτσο και τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Σπυρίδωνα Παπαγιαννόπουλο, Παναγιώτη Παναγιωτουνάκο, Νίκη Μαριόλη και Ευσταθία Τσαούση (ψηφοί έξι – 6) η διοίκηση έχει διακριτική ευχέρεια να ανακαλεί τις παράνομες ατομικές διοικητικές

πράξεις (Ε. Σπηλιωτόπουλος: «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» αριθμός 179, ΣτΕ 698/2015). Υποχρέωση προς τούτο έχει α) όταν υφίσταται ρητή, ειδική και ανενδοίαστη πρόβλεψη του νομοθέτη (Ολ. ΣτΕ 2282/1992 ΕΔ.Κ.Α. Τόμος 1999 σελ. 563, ΣτΕ 2274/2003 12^η σκέψη ΣτΕ 1041/2004), β) όταν η ανάκληση είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση της διοικήσεως με ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή των Διοικητικών Εφετείων (ακυρωτικής αρμοδιότητας), στην περίπτωση δε αυτή ανακαλείται η διοικητική πράξη που στηρίχθηκε στην ακυρωθείσα από το δικαστήριο διοικητική πράξη (Π.Δ. Δαγτόγλου: «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο» έκτη έκδοση αριθ. 689), γ) όταν ο νόμος βάσει του οποίου εκδόθηκαν κηρύχθηκε αναδρομικά αντισυνταγματικός με απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, οπότε η διοίκηση κατά ρητή πρόβλεψη στο άρθρο 51 παρ. 6 του ν. 345/1976 υποχρεούται να ανακαλέσει τις διοικητικές πράξεις, που εκδόθηκαν με βάση την αντισυνταγματική διάταξη στο κρίσιμο διάστημα της αναδρομής (ΝΣΚ 489/2007, Α' Τμήμα, 604/2008). Διακριτική ευχέρεια έχει η διοίκηση και στην περίπτωση αναδρομικής ανάκλησης της παράνομης πράξης διορισμού ή μετάταξης που προκλήθηκε από δόλο ή άλλη απατηλή ενέργεια του διορισθέντος ή μεταταγέντος, δεδομένου ότι η διάταξη του άρθρου 20 παρ. 2 εδ. δεύτερο του ΥΚ δεν θεσπίζει δεσμία αρμοδιότητα για την ανάκληση της παράνομης πράξης διορισμού, αλλά δυνατότητα ανάκλησης χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς της ανάκλησής της εντός διετίας που προβλέπεται στο άρθρο 20 παρ. 2, εδάφιο πρώτο του Υ.Κ. (πρβλ ΣτΕ 450/2014, ΟΛΝΣΚ 117/2012, ΝΣΚ 130/2014, 122/2012, 205/2011, 347/2002).

15. Κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας αυτής, για να επιτευχθεί σωστή χρήση συνάδουσα με τους κανόνες της λογικής, της επιείκειας και της χρηστής διοίκησης, και να αποφευχθεί η παραβίαση των ακραίων ορίων της πρέπει η διοίκηση να λαμβάνει υπόψη της όλα τα στοιχεία της συγκεκριμένης υπόθεσης, όπως, ενδεικτικά την υπηρεσιακή εικόνα του συγκεκριμένου υπαλλήλου, τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας στην οποία υπηρετεί, και με βάση όλα αυτά να αιτιολογεί επαρκώς την οποιαδήποτε απόφασή της (ΝΣΚ 347/2002).

16. Περαιτέρω, σε περίπτωση αναδρομικής ανάκλησης της παράνομης πράξης διορισμού ή μετάταξης, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία ο διορισμός ή η μετάταξη προκλήθηκε από δόλο ή άλλη απατηλή ενέργεια του

διορισθέντος ή μεταταγέντος, εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης να ζητήσει τις παράνομα καταβληθείσες αποδοχές, εκτιμώντας αν τυχόν αυτές έχουν εισπραχθεί από τον υπάλληλο καλόπιστα και περαιτέρω αν τυχόν συντρέχει και η οικονομική (ολική ή μερική) αδυναμία αποδόσεώς τους (βλέπετε ΝΣΚ 347/2002, 335/2013, ΙΙΙ σκέψη υπ' αριθ. 1779/2012 απόφασης Ελεγκτικού Συνεδρίου ΕΔΔΔΔ2012,742).

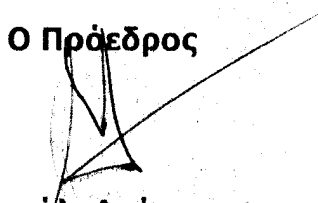
Απάντηση

17. Εν όψει των ανωτέρω, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τακτική Ολομέλεια) γνωμοδοτεί, κατά πλειοψηφία, ότι εάν η διοίκηση διαπιστώσει ότι η έκδοση της πράξης μετάταξης του υπαλλήλου είναι παράνομη, διότι προκλήθηκε δολίως με την εκ μέρους αυτού υποβολή, ως δικαιολογητικού για τη μετάταξή του, μη γνησίου τίτλου σπουδών, η ανάκληση της πράξης μετάταξης δεν ανήκει στη διακριτική της ευχέρεια, αλλά είναι υποχρεωτική, δεν υπόκειται στους χρονικούς περιορισμούς της ανάκλησής της εντός ευλόγου χρόνου ή εντός διετίας κατά το άρθρο 20 παρ. 2 εδάφιο πρώτο του Υ.Κ, ανατρέχει στο χρόνο έκδοσης της παράνομης πράξης, απαιτεί δε προς τούτο ειδικώς αιτιολογημένη κρίση της διοίκησης περί της συνδρομής του λόγου της ανάκλησης και κλήση σε προηγουμένη ακρόαση, εφόσον η ανάκληση χωρεί μετά την πάροδο διετίας από τη μετάταξη. Παρεπομένως, σε περίπτωση αναδρομικής ανάκλησης της πράξης μετάταξης του υπαλλήλου ως μη νόμιμης για τον προεκτεθέντα λόγο, είναι υποχρεωτική και η αναζήτηση των αποδοχών που καταβλήθηκαν σε αυτόν.

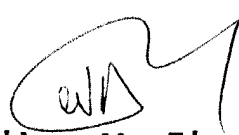
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 1-12-2016

Ο Πρόεδρος

Μιχαήλ Απέσσος
Πρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Νικόλαος Μουδάτσος
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.